

Sygn. akt **III AUa 1915/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Cyran /spr./

Sędziowie: SSA Marek Borkiewicz

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r. w Poznaniu

sprawy **Ł. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.**

o datę wypłaty emerytury

na skutek apelacji Ł. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 15 czerwca 2015 r. sygn. akt VIII U 361/15

oddala apelację.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Ewa Cyran	SSA Marek Borkiewicz
-------------------------------------	---------------	----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.12.2014r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie przepisów ustawy z dnia 13.12.2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012r. (Dz. U. z 2014r., poz. 169), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28.03.2014r. oraz 09.12.2014r., odmówił Ł. K. wypłaty zawieszony emerytury.

W uzasadnieniu powyższej decyzji, organ rentowy wskazał, że cytowana ustawa określa zasady ustalenia i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszony na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz.1726 z 2011r., Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012r., poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440, 1717 i 1734) w okresie od 01 października 2011 do dnia 21 listopada 2012r. Wypłata zawieszony emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do 21.11.2012r. przysługuje emerytowi, jeżeli zostały spełnione następujące warunki: emerytura została przyznana przed dniem 01.01.2011r., prawo do emerytury zostało

zawieszono od dnia 01.10.2011 r., w związku z kontynuowaniem zatrudnienia w ramach stosunku pracy, który został zawarty przed dniem nabycia prawa do emerytury. Wnioskodawczyni nabyła uprawnienia do emerytury od dnia 01.09.2007r. (decyzja ZUS z dnia 27.09.2007r.) czyli przed dniem 01.01.2011r. Emerytura podlegała zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie. Ustawa z dnia 21.11.2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507) uchyliła ust. 2a w art. 103 ustawy emerytalnej. Oznaczało to, iż emeryt nie musiał rozwiązać stosunku pracy, a podjęcie wypłaty emerytury następowało na wniosek osoby zainteresowanej. W dniu 16.09.2009r. Ł. K. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń za 2007 i 2008r., informując, iż emerytura pozostaje nadal zawieszona. W związku z tym, iż emerytura od dnia 01.01.2009r. jest zawieszona na wniosek (Ł. K. nie złożyła wniosku o podjęcie wypłaty) i nie nastąpiło wstrzymanie wypłaty świadczenia od dnia 01.10.2011 r. na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. w związku z art. 103a ustawy emerytalnej, brak jest podstaw prawnych do wypłaty świadczenia w myśl cytowanych przepisów.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła Ł. K., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i wypłatę zawieszonych emerytur

W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że nie zgadza się, z tym, że organ rentowy odmówił jej wypłacenia należności, wynikającej z naliczonej emerytury za okres od chwili ukończenia sześćdziesiątego roku życia do momentu wydania nowej decyzji, tj. do 27.08.2013r. Na dzień 07.06.2012r., gdy ukończyła (...) lat, obowiązywały odmienne przepisy według, których nie było możliwe pobieranie pełnej emerytury i jednocześnie pracowanie na pełnym etacie. W przypadku odwołującej otrzymywane wynagrodzenie przekraczało kwotę przeciętnego wynagrodzenia w kraju. W 2014r. weszła w życie ustawa z dnia 13.12.2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012r. Wyżej wymieniony okres w ustawie w części dotyczy między innymi odwołującej i jednocześnie upoważnia ją do otrzymania naliczonego świadczenia emerytalnego w okresie od czerwca 2012r. do listopada 2012r. Okres ten obejmuje wyżej wymieniona ustawa. Odwołująca podniosła, że dotyczy jej również okres objęty wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. Zdaniem odwołującej na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego w dniu 13.11.2012r. nabyła prawo do emerytury bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 15 czerwca 2015r. (sygn. akt: VIII U 361/15) oddalił odwołanie.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu I instancji stanowiły następujące ustalenia i rozważania.

Odwołująca Ł. K. urodziła się w dniu (...), wiek (...) lat ukończyła w dniu 07.06.2012r.

Odwołująca nabyła prawo do emerytury decyzją z dnia 27.09.2007r., poczynając od dnia 01.09.2007r.

Przyznana emerytura podlegała zawieszeniu, gdyż odwołująca kontynuowała zatrudnienie.

Odwołująca kontynuowała zatrudnienie w Urzędzie Miasta i Gminy W. w okresie od dnia 01.01.1994r. do 31.05.2014r.

W dniu 17.09.2009r. (pismo z dnia 16.09.2009r.) Ł. K. złożyła w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń za 2007 i 2008r., informując, iż emerytura pozostaje nadal zawieszona.

Decyzją z dnia 14.10.2009r., organ rentowy przeliczył odwołującej emeryturę od dnia 01.09.2009r. i wypłata emerytury podlegała zawieszeniu.

W międzyczasie odwołująca nie zgłosiła w organie rentowym wniosku o podjęcie wypłaty przedmiotowego świadczenia.

Nie nastąpiło w przedmiotowej sprawie wstrzymanie wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011r. w oparciu o dyspozycję przepisu art. 28 wyżej powołanej ustawy z dnia 16.12.2010 r. w związku z przepisem art. 103 a ustawy emerytalnej.

Wyrokiem z dnia 13.11.2012r., wydanym w sprawie o sygn. akt K 2/2012, Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16.12.2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01.01.2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja powyższego wyroku została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym w dniu 22.11.2012r.

Wniosek o wypłatę emerytury zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. odwołująca złożyła w dniu 27.08.2013r.

Decyzją z dnia 08.10.2013r., organ rentowy od dnia 01.08.2013r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku - wznowił Ł. K. wypłatę świadczenia.

W dniu 09.12.2014r. odwołująca, złożyła w organie rentowym wniosek o naliczenie i wypłacenie zaległej emerytury wraz z odsetkami za okres od dnia 07.06.2012r., tj. od chwili uzyskania wieku emerytalnego do dnia 31.07.2013r. Odwołująca wskazała we wniosku, że w momencie uzyskania wieku emerytalnego była zmuszona zawiesić emeryturę, gdyż przepisy nie pozwalały na pobieranie emerytury i wynagrodzenia z tytułu stosunku pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 11.12.2014r., organ rentowy odmówił Ł. K. wypłaty zawieszony emerytury.

Na rozprawie w dniu 01.06.2015r., odwołująca potwierdziła, że wniosku o świadczenie nie złożyła, ale w jej ocenie uwarunkowania były takie, że wniosku złożyć nie mogła.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Okręgowy wydał zaskarżony wyrok.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny. Istota postępowania sprowadzała się do rozstrzygnięcia czy odwołującej Ł. K. przysługuje prawo do wypłaty zawieszony emerytury za okres od dnia 07.06.2012r. do 31.07.2013r. oraz prawo do odsetek ustawowych od świadczeń należnych za okres od dnia 07.06.2012r. do 31.07.2013r.

Odwołująca wносиła o naliczenie i wypłacenie zaległej emerytury wraz z odsetkami za okres od dnia 07.06.2012r., tj. od chwili uzyskania wieku emerytalnego do dnia 31.07.2013r. Odwołująca wskazała we wniosku, że w momencie uzyskania wieku emerytalnego była zmuszona zawiesić emeryturę, gdyż przepisy nie pozwalały na pobieranie emerytury i wynagrodzenia z tytułu stosunku pracy.

W realiach niniejszej sprawy odwołująca Ł. K. uzyskała prawo do emerytury z dniem 01.09.2007r. Przed dniem nabycia prawa do emerytury była zatrudniona i kontynuowała zatrudnienie po dniu 01.09.2007r. bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z wyżej wskazanym pracodawcą.

Sąd Okręgowy przytoczył treść art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz podkreślił, że analogiczne rozwiązanie do rozwiązania przyjętego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawarte było w art. 103 ust. 2a powyższej ustawy i zostało uchylone z dniem 08.01.2009r. przez ustawę z dnia 21.11.2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2008 r., Nr 228, poz. 1507). Sąd I instancji przytoczył także treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. w sprawie K 2/12 i podkreślił że wyrok ten nie obejmuje swoim zasięgiem wszystkich osób, które nabyły prawo do emerytury przez dniem 01.01.2011r.. Wyrok ten odnosi się jedynie do osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od dnia 08.01.2009r. do 31.12.2010r..

Zdaniem Sądu I instancji nie ulega wątpliwości fakt, iż Ł. K. nabyła uprawnienie do emerytury od dnia 01.09.2007r. Sąd Okręgowy podkreślał, że emerytura podlegała zawieszeniu, ponieważ Pani K. kontynuowała zatrudnienie. Po uchyleniu ust. 2a w art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17.12.1998r.

(Dz. U. z 2013r., póź. 1440 ze zm.) Ł. K. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury informując, iż emerytura ma nadal być zawieszona. Wniosek o wypłatę zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego złożyła w dniu 27.08.2013r. W związku z powyższym organ rentowy podjął wypłatę emerytury od miesiąca zgłoszenia wniosku. Przepisy ustawy z dnia 13.12.2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r. (Dz. U. z 2014r., poz. 169) wyraźnie wskazują okres za jaki ma być dokonana wypłata zawieszonych emerytur. Ł. K. wnioskowała o wypłatę emerytury od daty ukończenia wieku (...) lat do 31.07.2013r. Ł. K. nie podlegała rozliczeniu z tytułu osiągniętych przychodów od dnia 01.01.2009r., tj. od momentu uchylecia ust. 2a art. 103 ustawy emerytalnej, nie zgłosiła wniosku o wypłatę emerytury od 22.11.2012 r. zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego (a już w tej chwili miała ukończony wiek emerytalny) i na wniosek z dnia 16.09.2009r. podtrzymała chęć zwieszenia emerytury. Brak jest zdaniem Sądu Okręgowego podstaw prawnych do wypłaty emerytury do dnia 31.07.2013r. W związku z powyższym nie doszło do naruszenia praw nabytych i bezsporny jest fakt, iż Ł. K. o wypłatę emerytury wnioskowała dopiero w dniu 27.08.2013r..

Tym samym bezzasadne było wnoszenie przez odwołującą o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od dnia 07.06.2012r., tj. od chwili uzyskania wieku emerytalnego do dnia 31.07.2013r. na podstawie w/w wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Do odwołującej, która nabyła prawo do emerytury od dnia 01.09.2007r., czyli przed dniem 08.01.2009r. wyrok ten nie ma zastosowania.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd Okręgowy, na podstawie wskazanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Apelację od tego wyroku złożyła odwołująca Ł. K. zarzucając naruszenie zasad współżycia społecznego oraz zasadę zaufania obywateli do organów administracyjnych (Państwa Polskiego) poprzez odmowę wypłaty zawieszonych emerytur od dnia osiągnięcia przez powódkę powszechnego wieku emerytalnego.

Wskazując na powyższe podstawy wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zobowiązanie pozwanego do wypłaty na rzecz powódki zawieszonych emerytur;
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów sądowych za pierwszą i drugą instancję.

Strona przeciwna nie złożyła odpowiedzi na apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a zebrany materiał, poddał wszechstronnej ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów przewidzianej przez art. 233 § 1 k.p.c. Na tej podstawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Wskazać w tym miejscu należy podstawy prawne orzeczenia.

Ustawą z dnia 21 stycznia 2000 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 9, poz. 118) ustawodawca dodał do art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ust. 2a, wprowadzając obowiązek uprzedniego rozwiązania stosunku pracy w celu realizacji prawa do emerytury. Od 1 lipca 2000 roku, tj. od daty wejścia w życie art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nierozwiązanie stosunku pracy powodowało, że prawo do świadczenia mogło zostać ustalone, ale nie mogło zostać zrealizowane – zostało zawieszane.

Wskazany art. 103 ust. 2a został uchylony mocą art. 37 pkt. 5 lit. b ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507). Od 8 stycznia 2009 roku treścią ryzyka emerytalnego ponownie było osiągnięcie odpowiedniego wieku. Ten stan prawny obowiązywał do 31 grudnia 2010 roku.

Od 1 stycznia 2011 roku obowiązuje art. 103a, dodany do ustawy o emeryturach i rentach z FUS na podstawie art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 roku Nr 291, poz. 1707), znoszący możliwość pobierania emerytury bez rozwiązania umowy o pracę z dotychczasowym pracodawcą, na rzecz, którego była wykonywana praca bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS objął wszystkich emerytów, czyli tych, którzy prawo do emerytury uzyskają od momentu jego wejścia w życie oraz tych, którzy przeszli na emeryturę wcześniej. Ci emeryci, którzy nabyli prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 roku mogli ją pobierać bez rozwiązania umowy o pracę jeszcze przez 9 miesięcy od daty wejścia w życie zmiany, czyli do 30 września 2011 roku. Jeżeli do tego momentu stosunek pracy nie ustał, wypłata emerytury została przez ZUS wstrzymana, poczynając od 1 października 2011 roku.

Podkreślić należy, że art. 103a, uniemożliwiając realizację prawa do emerytury do czasu rozwiązania stosunku pracy, konstruuje treść ryzyka emerytalnego jako prawo do odejścia z rynku pracy i uzyskania świadczenia emerytalnego.

Ryzyko emerytalne to zdarzenie prawne uzasadniające realizację prawa do emerytury.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r., sygn. K 2/12 (OTK-2012/10/121), Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 roku, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 listopada 2012 roku stwierdził, że określenie treści ryzyka emerytalnego przez ustawodawcę jest dla adresatów takiej regulacji informacją, jakie warunki muszą spełnić, żeby zrealizować swoje prawo do świadczenia emerytalnego. W tym kontekście, jeśli ubezpieczony już raz te warunki skutecznie spełnił, tj. osiągnął wiek emerytalny i odpowiedni staż pracy w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku, to niedopuszczalne jest – z punktu widzenia zasady ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, nakazanie mu zastosowania się do nowej treści ryzyka, czyli nakazanie mu ponownego zrealizowania już raz skutecznie zrealizowanego prawa do emerytury.

Skutkiem omawianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego jest utrata mocy art. 28 ustawy zmieniającej z dnia 16 grudnia 2010 roku z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oznacza to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że odwołująca Ł. K., która nabyła prawo do emerytury od dnia 1 września 2007r. nie mieści się w wąskim kręgu osób, w stosunku do których Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r.. Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w przytoczonym wyroku obowiązek rozwiązania stosunku pracy z

dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie ma zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od dnia 8 stycznia 2009r. do dnia 31 grudnia 2010r..

W tym miejscu wskazać należy, że przepisy ustawy z dnia 13 grudnia 2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur do których prawo ulegało zawieszeniu w okresie od dnia 1.10.2011r. do dnia 21.11.2012r. (Dz.U. z 2014r. poz. 169) określają zasady ustalenia i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszona na podstawie przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz. 1726 oraz Dz. U. z 2011 r. nr 291, poz. 1707 oraz Dz.U. z 2012 r. poz. 1285 r.) w związku z przepisem art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), w okresie od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21.11.2012 r.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 2 wyżej powołanej ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r., emerytura zawieszona za okres 01.10.2011 r. - 21.11.2012 r. , przysługuje emerytowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) nabył prawo do emerytury przed dniem 01.01.2011 r.

2) jego prawo do emerytury zostało zawieszona na podstawie przepisów określonych wyżej (w art. 1 przedmiotowej ustawy) w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30.09.2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Zgodnie z art. 7 ust.1 cyt. ustawy wypłata zawieszanej emerytury następuje na wniosek emeryta.

O wypłatę emerytury Ł. K. wniosowała dopiero w dniu 27.08.2013r. W związku z powyższym organ rentowy podjął wypłatę emerytury od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Roszczenie odwołującej o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od dnia 07.06.2012r. tj. od chwili uzyskania wieku emerytalnego do dnia 31.07.2013r. jest bezzasadne. Powoływanie się odwołującej na cytowany wyżej wyrok Trybunału Konstytucyjnego jest chybione gdyż do odwołującej ten wyrok nie ma zastosowania.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Ewa Cyran	SSA Marek Borkiewicz
-------------------------------------	---------------	----------------------